

(דף כה ע"א) איהו תגא לעילא, תגא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלה, ואיהו נקודה דקמין א' לתתא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תגא על ספר תורה, לתתא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד איהי חיה בינייהו, אומרים ממקומו יפן ברחמי לעמו, כד אסתליקת מינייהו, שואלים איה מקום פבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי בלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד), ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מלא מכל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחן לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעיתא דא' עמודא דאמצעיתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שיר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול פנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזור בה, בודאי כד איהי סליקת, בלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחון, ואיהי סלקא על פלהו עד אין סוף, הדא הוא דכתיב (משלי לא כט) רבות פנות עשו חיל ואת עלית על פלנה.

עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובההוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה דיד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרווייהו איהו שר"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, ברזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארקא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלקא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, פגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי פרמא (ג"א נחתא) תחות רגלי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבדת שר"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, בה אתקרי שפ"א תב"ר, ובה שפר תשפר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה פנקודת שור"ק ו' דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דעלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בעלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיוון בעמדם תרפינה כנפיהם, דלא צריך למשמע גדפייהו (ג"א קלא), פגוונא דתנה דאתמר בה (שמואל א א יג) וקולה לא ישמע.

והכי צריכין ישראל ליחדא בבת זוגייהו בחשאי, בעונה באימה ברדת ובזיע בכסופא, כמה דאוקמוהו קדמאין כמי שפפאו שד, דאיהי שד מן שד"י, דבההוא זמנא אתעבר מתרעא, ודא

רזא דמזוזה, דאתמר בה (דברים ו ט) וכתבתם על מזוזות ביתך, מזוזות פתיב זו מות, ואם הוא
אשתמע קליה, מיד לפתח חטאת רבין (בראשית ד ז), ולא עוד אלא דאיהו זעיר במהמנותא, ולא
למגנא אוקמויה קדמאין כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

בההוא זמנא דמיחד קודשא בריה הוא בשכינתיה, בלהו חינון מקבלין דין מן דין ברכאן,
ובלהו בקדושה, ובגין דא תקינו קדושיין וברכאן לכלה, ולקבל ברכה וקדושה ויחוד וקודשא
בריה הוא, הכי צריכין ישראל דיהא יחודא דלהון בקדושה וברכה, והכי כל מזונייהו בברכה
וקדושה, ולית קדושה בפחות מעשרה דאיהי י' (דף כה ע"ב) ובגין דטבעת איהי י' בגוונא דא ס,
בה אתקדשת פלה, וצריה לאעלא לה באעבעא דילה, דאיהו דיוקנא דאת ו', ואתעבדת ז',
וצריה תרין סהדין דאינון לקבל ה ה, וכד איהי טבעת פרישא דאעבעא ואתעבדת ז', בההוא
זמנא צריה לברכא לה בשבע ברכאן דירתא כלה.

בההוא זמנא דמתחדין ישקני מנשיקות פיהו (שיר א), מאי נשיקות פיהו, תרין שפון דיליה
ותרין דילה, אינון ארבע גרפין דחינון, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע פנפים לאחת מהן, וכד
אתפלילן תרין אנפין דיליה ותרין דילה, וארבע דרועין דתרוניהו, אתמר בהון (ס) וארבעה פנים
לאחת, וארבע פנפים לאחת מהם, ואינון ארבע אנפין יהו"ה, ארבע גרפין אדנ"י, בהבורא חדא
יאהדונה".

כד מתחברן אתוון אקרי חשמ"ל, חיות אש ממללן, זמנין חשות, זמנין ממללות, ובגנייהו אתמר
גדול העונה אמן יותר מן המברה, בגין דמתחברין חתן וכלה, תמנא אתוון פחדא.

אינון ארבע חינון, ואינון אריה שור נשר אדם, אריה מקבל עליה י' במוקא, ובזמנא דאיהו
בימנא דאתמר ביה (ס) ופני אריה אל הימין לארבעתם, הרוצה להתחים ידרים, שור לשמאלא
לקבל לפא, ה' הבל דלפא, תמן ה' (איוב לו כב) מצפון זהב יאתה, בההוא זמנא דאיהי ה' בלפא,
הרוצה להעשיר יצפין.

י"ה דחילו ורחימו, אבא ואימא, דרועא ימינא ושמאלא, ויעב"ר חסד וגבורה, דסקין לחושפון
ע"ב תיבין, ורי"ו אתוון דע"ב שמחון, ודא רזא דויעב"ר עיבור פלל תרוייהו.

ו' דא אורייתא דשריא בפומא, וברוחא דפומא פרחת על נשר, דנשר איהו חוטמא, תרין גרפין
דילה תרין שפון, ועלה אתמר (קהלת י ט) כי עוף השמים יוליד את הקול ובעל פנפים יגיד דבר,
ודא עמודא דאמצעיתא, דחכמה ובינה אינון נסתרות במוקא ולפא ברחימו ודחילו, ואורייתא
בלא דחילו ורחימו לא פרחת לעילא, וכתר ביה תליין בני חיי ומזוני, דאיהו מזלא דכלהו, ואיהו
לא תליא במזלא, ובגין דא אוקמוהו בני חיי ומזוני לאו בזכותא תליא מלתא, אלא במזלא תליא
מלתא, דחסד איהו זכותא.

ה' זעירא דמות אדם, בה אשתלים יהו"ה, והיא מלכותא קדישא, איהי מצוה, עשיית פקודין, דאיהי שריא ברמ"ח אברים, ותורה ומצוה עליהו אתמר (דברים כט כח) ותנגלות לנו, ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם י"ה.

איהי כליא דכלא, ועל פלא אד"ם, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דא מחשבה, דסליק פלא עד אין סוף, במלכותא אשתלים פלא עילא ותתא.

ואיהי כליא מארבע פרשיין דקריאת שמע, דאינון רמ"ח תיבין עם אל מלך נאמן, ובגין דלא יעבדון הפסקה תקינו למתדר שליחא דצבורא יי' אלהיכ"ם אמת, וכד ישראל אמרין שמע, מארי חיוון שמטיין גדפיהו, באן אתר, בכנפי מצוה דאתמר בהון (דברים כב יב) על ארבע פנפות פסותה אשר תכסה בה, דאיהו פגוונא דמעיל האפוד, דפעמונים ורמונים אינון לקבל חליין וקשרין, שולי המעיל אינון לקבל פנפי מצוה.

ואינון ה' קשרין, לקבל שמע ישראל יי' אלהינו יי' (דברים ו ד), דאינון לקבל ה' נימין דכנור דדוד דהיה מנגן מאליו, י"ג חליין פחשב"ן אה"ה, דקלא דנגוונא סלקא באחה, ודא ח"י בין חליין וקשרין, לכל סטר, סלקין ע"ב, ודא איהו והובן פחסד פס"א (ישעיה טז ה), חס"ד ע"ב, פל מאן דאתעטר בעטופא דמצוה, כאלו אתקין פרסייה לקודשא בריה הוא, ואינון יאהדונה"י, לכל חד ארבע אנפין וארבע גדפין סלקין ס"ד, ותמניא אתוון יאהדונה"י, סלקין ע"ב, וכנפי מצוה